

Svar (17/7 02)**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Efter § 13, stk. 1, i lov om børns forsørgelse (tidligere lov om børns retsstilling) er barnets forældre hver for sig forpligtet til at forsørge barnet. Barnet skal forsørges, opdrages og uddannes under hensyn til forældrenes livsvilkår og barnets tarv.

Forældre, der ikke bor sammen, aftaler som udgangspunkt selv, hvordan de hver især skal bidrage til forsørgelsen af deres barn. Det kan f.eks. ske ved betaling af pengebeløb, ved afholdelse af udgifter vedrørende barnet, ved naturalydelse eller ved at have barnet boende en del af tiden.

Opfylder den ene af forældrene ikke sin forsørgelsespligt over for barnet, kan statsamtet efter lovens § 13, stk. 2, efter ansøgning pålægge denne at betale bidrag til barnets underhold.

Overordnet skelnes der mellem, om der er fælles forældremyndighed eller ej.

Hvis der er *fælles forældremyndighed*, og forældrene deler forsørgelsen af barnet, fastsættes der ikke bidrag. Dette skyldes, at det som nævnt oven for er en betingelse for at fastsætte bidrag, at en af forældrene ikke opfylder sin forsørgelsespligt.

Ved afgørelsen af, om forsørgelsespligten opfyldes i disse situationer, lægges der især vægt på, hvor meget barnet opholder sig hos hver af forældrene, og hvor fast forældrenes aftale herom er. Der lægges endvidere vægt på, hvem der afholder udgifterne til barnets daglige fornødenheder som for eksempel tøj, transport, daginstitution, skolegang, fritidsaktiviteter, lommepenge og lignende. Udgifter til rejser og større enkeltanskaffelser, som har karakter af gaver, tillægges mindre betydning, men kan dog indgå i den samlede vurdering. Endelig lægges der også vægt på, hvem af forældrene der modtager de offentlige børnefamilieydelse.

Hvis der *ikke er fælles forældremyndighed*, kan forældremyndighedsindehaveren, som opfylder sin pligt til at forsørge barnet, anmode statsamtet om at pålægge den anden af forældrene at betale bidrag til barnets underhold.

Der vil som udgangspunkt blive fastsat bidrag, selvom den anden af forældrene deltager i forsørgelsen af barnet, f.eks. ved at have barnet boende halvdelen af tiden. Dette skyldes, at forældremyndighedsindehaveren antages at have ret til at kræve den anden af forældrenes bidrag til barnets forsørgelse fastsat til et pengebeløb.

Når der er fastsat bidrag, har den bidragspligtige ikke i øvrigt pligt til at deltage i forsørgelsen af barnet, bortset fra afholdelse af udgifter i forbindelse med samvær med barnet.

Bidragets størrelse fastsættes efter lovens § 14, stk. 1, under hensyn til barnets tarv og forældrenes økonomiske kår, herunder deres erhvervsevne. Er begge forældre ubemidlede, fastsættes bidraget i almindelighed til normalbidraget.

Normalbidraget består ifølge § 14 i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag af et grundbeløb og et tillæg, hvis størrelse er fastsat i lovens § 4, stk. 3 og 5. Efter lovens § 25a reguleres disse beløb én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Ifølge Socialministeriets vejledning nr. 184 af 12. november 2001 om regulering pr. 1. januar 2002 af satser på det sociale område udgør *normalbidraget* 11.280 kr. om året i 2002 bestående af et grundbeløb på 9.984 kr. og et tillæg på 1.296 kr.

Civilretsdirektoratet, der administrerer den familieretlige lovgivning, udsender hvert år vejledende retningslinier for fastsættelse af børnebidrag, der er højere end normalbidraget. De vejledende indtægtsgrænser for 2002 er angivet i cirkulæreskrivelse af 7. december 2001, der vedlægges. (Ikke optrykt her). Det fremgår bl.a. heraf, at den vejledende indtægtsgrænse for at forhøje normalbidraget med eksempelvis 25% eller 100% er en årlig indtægt på henholdsvis ca. 305.000 kr. eller ca. 340.000 kr. før skat og arbejdsmarkedsbidrag, hvis den bidragspligtige kun har forsørgelsespligt over for 1 barn. Er der forsørgelsespligt over for flere børn, forhøjes de vejledende satser.

Cirkulæreskrivelsen indeholder kun vejledende indtægtsgrænser vedrørende de situationer, hvor normalbidraget som udgangspunkt skal forhøjes med op til 100%. Civilretsdirektoratet har oplyst, at der herudover jævnlige fastsættes bidrag med tillæg af 200% eller 300% af normalbidraget.

Disse retningslinjer for fastsættelse af forhøjede børnebidrag er alene vejledende. Bidragsfastsættelsen sker således efter et konkret skøn over samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Det er dog som hovedregel alene den bidragspligtiges indtægt, der har betydning for størrelsen af bidraget. Parternes udgifter tillægges normalt ikke stor betydning bortset fra den bidragspligtiges forsørgelsespligt over for andre børn.